

In Memoriam Jan Alles (1939-2010)

Op 8 januari j.l. overleed onverwachts Jan Alles, van 1970 tot 2004 universitair docent Andragogiek aan de Rijksuniversiteit Groningen. Jan was met zijn publicaties, zijn kwaliteiten als netwerker, zijn betrokkenheid bij diverse natuureducatieprojecten en door de jaren heen zijn lidmaatschap van diverse werkgroepen en adviesraden (o.a. bij Natuurmonumenten) een bekende persoonlijkheid in kringen van natuureducatie.

Na zijn studie Andragologie bij ten Have in Amsterdam vertrok Jan al spoedig naar de RUG om in Groningen mee te helpen de Andragologie van de grond te tillen. In Groningen studeerde ik destijds sociale psychologie. De “aktie democratisering” bij Psychologie eind jaren zestig had tot gevolg dat studeren o.a. plaatsvond in zgn. thematiekgroepen. Ik maakte deel uit van de thematiekgroep “Akkulturatie” waaronder werd verstaan: veranderingen in de maatschappij in wisselwerking met veranderingen bij het individu. Een onderwerp aanpalend aan de andragologie. Zo betrad ik enkele jaren na Jan het Andragologisch Instituut in Groningen. Als vriend voor het leven en collega leerde ik Jan kennen als een warme toegankelijke persoonlijkheid die mij de weg wees binnen de Andragologie.

Op het Andragologisch Instituut in Groningen was Jan verantwoordelijk voor het onderzoek en onderwijs op het werkterrein Voorlichting, de vijfde specialisatie van de andragologie in het toenmalige academisch statuut.

In de loop der jaren vertaalde zijn groeiende liefde voor het Groninger platteland (na enige jaren stad Groningen verhuisde hij naar Zuidhorn), voor de Wadden en de Waddenzee zich in onderwijs en onderzoek op het terrein van de natuureducatie. Als voorbeeld moge dienen een groot onderzoek naar bezoekerscentra dat zou uitmonden in een proefschrift over “De waddenvereniging”. Om dit met succes te kunnen afronden moest hij zijn tijd met teveel andere interesses delen, als vogelaar, natuurfotograaf, visser, visfileerder, wijnkenner, koorzanger en lid van een houthakgroep.

Jan was geliefd bij collega's en studenten, met meerdere studenten bleef hij contact houden na hun studie. Hij had een veelzijdige belangstelling en vele talenten. Zo werkte hij na zijn pensionering aan een publicatie over Zuidhorn in oorlogstijd.

Jan antwoordde op een gegeven moment op mijn vraag of hij er wel eens over gedacht had ergens anders te gaan werken en wonen: “Ik ga hier nooit meer weg!” Jan is begraven op het kerkhof van Zuidhorn.

Meindert Slagter